

สำเนา	รัฐมนตรี
ที่.....	1487
รับที่.....	๔/๑๙
วันที่.....	๒๖ ๗ ๒๕๕๓
	๑๖/๖

ด่วนมาก

ที่ คค (ปค) 0205/49

กระทรวงคมนาคม

ถนนราชดำเนินนอก กทม. 10100

๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

เรื่อง ร่างกฎกระทรวงกำหนดอัตราขั้นสูงสำหรับค่าโดยสารและค่าธรรมเนียมสำหรับอากาศยานขึ้นส่ง พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ร่างกฎกระทรวงกำหนดอัตราขั้นสูงสำหรับค่าโดยสารและค่าธรรมเนียมสำหรับอากาศยาน
ขึ้นส่ง พ.ศ. พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล จำนวน 120 ชุด
2. Checklist การเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการรัฐมนตรี จำนวน 1 ชุด

ด้วยกระทรวงคมนาคมได้รับรายงานจากการบินพลเรือนว่า

1. โดยที่มีการแก้ไขประมวลกฎหมายวิธีการเดินอากาศ พ.ศ. 2497 เพราเหตุ
ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลาสามปีแล้ว และมีบทบัญญัติบางประการไม่สอดคล้องกับอนุสัญญาฯ ด้วยการบินพลเรือน
ระหว่างประเทศ (Convention on International Civil Aviation) ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคี และมาตราฐานสากล
ของประเทศต่างๆ โดยออกเป็นพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2551 ประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ 7 มีนาคม 2551 มีผลใช้บังคับเมื่อพ้นหนึ่งวันนับแต่วันประกาศ
(คือวันที่ 3 กันยายน 2551) ซึ่งได้กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการควบคุมการผลิตอากาศยานและชั้นส่วน
ของอากาศยาน และให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกข้อกำหนดและคำสั่งความสมควรเดินอากาศ
ให้ครอบคลุมเรื่องดังกล่าว ตลอดจนเพิ่มเติมหลักเกณฑ์ในการควบคุมและรับรองการดำเนินการสนับสนุนทาง
รวมทั้งกำหนดเกี่ยวกับอัตราค่าธรรมเนียมไปสำคัญ ใบอนุญาต หรือหนังสือรับรองต่าง ๆ เป็นอัตราท้าย
พระราชบัญญัติ กำหนดอัตราขั้นสูงสำหรับค่าบริการในการขึ้นลงของอากาศยานและค่าบริการที่เก็บอากาศยาน
ในสนามบินอนุญาตซึ่งให้บริการสาธารณะ และกำหนดยกเว้นค่าธรรมเนียม และค่าบริการในสนามบินอนุญาต

2. เนื่องจาก มาตรา 20 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. 2497 ซึ่ง
แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2551 บัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
คมนาคมออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราขั้นสูงสำหรับค่าโดยสารและค่าธรรมเนียมสำหรับอากาศยานขึ้นส่ง
ดังนั้น เพื่อเป็นการกำหนดอัตราขั้นสูงสำหรับค่าโดยสารและค่าธรรมเนียมสำหรับอากาศยานขึ้นส่ง
(เฉพาะในเส้นทางภายในประเทศไทย) กรมการบินพลเรือนจึงได้ดำเนินการยกร่างกฎกระทรวงกำหนดอัตรา
ขั้นสูงสำหรับค่าโดยสารและค่าธรรมเนียมสำหรับอากาศยานขึ้นส่ง พ.ศ.

3 ร่างกฎกระทรวงฉบับนี้มีหลักการ เหตุผลและสาระสำคัญคือ

3.1 หลักการและเหตุผล

กำหนดอัตราขั้นสูงสำหรับค่าโดยสารและค่าระหว่างของอากาศยานขั้นสูง โดย มาตรา 20 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. 2497 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ การเดินอากาศ (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2551 บัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมออกกฎกระทรวง กำหนดอัตราขั้นสูงเมื่อตั้งกล่าว จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

3.2 สาระสำคัญของร่างกฎกระทรวงฯ

กำหนดอัตราขั้นสูงสำหรับค่าโดยสารและค่าระหว่างสำหรับอากาศยานขั้นสูง (เฉพาะในเส้นทางภายในประเทศ)

3.3 ร่างกฎกระทรวงฉบับนี้กรรมการบินพลเรือนได้จัดประชุมเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และ วิธีการคำนวณค่าโดยสารและค่าระหว่างภายในประเทศ เมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน 2552 และวันที่ 12 พฤศจิกายน 2552 โดยเชิญผู้ประกอบการสายการบินต่างๆ ภายในประเทศเข้าร่วมพิจารณา ซึ่งที่ประชุมพิจารณาแล้วเห็นควร กำหนดอัตราอัตราขั้นสูงสำหรับค่าโดยสารและค่าระหว่างสำหรับอากาศยานขั้นสูงตามที่กำหนด ในร่างกฎกระทรวงฉบับนี้ รวมทั้ง ได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นโดยการนำร่างกฎกระทรวงกำหนดอัตรา ค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศ พ.ศ. ลงประกาศในเว็บไซต์ของกรรมการบินพลเรือนแล้ว

กระทรวงคมนาคมได้พิจารณาแล้วเห็นชอบด้วย จึงขอเสนอร่างกฎกระทรวงกำหนดอัตรา ขั้นสูงสำหรับค่าโดยสารและค่าระหว่างสำหรับอากาศยาน พ.ศ. พร้อมบันทึกหลักการและเหตุผล เพื่อโปรดนำเสนอคณะกรรมการระดับประเทศพิจารณาต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายเสภณ ชาวัฒย์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

สำนักงานปลัดกระทรวง

สำนักกฎหมาย

โทร. 0-2281- 4166

โทรสาร 0-2280-6116

กรรมการบินพลเรือน

สำนักกฎหมาย

โทร. 0-2287-0320 ต่อ1228

โทรสาร 0-2287-2756